

Μείωση και εξάλειψη των περιοριστικών πρακτικών για τη χρηματοδοτούμενη από το NDIS υποστήριξη

Η περιοριστική πρακτική είναι μια παρέμβαση η οποία περιορίζει τα δικαιώματα ή την ελευθερία κίνησης ενός ατόμου με αναπηρία το οποίο εμφανίζει προκλητική συμπεριφορά, όπου κύριος στόχος της παρέμβασης είναι η προστασία του συγκεκριμένου ατόμου ή τρίτων από πιθανή βλάβη.¹ Μεταξύ των περιοριστικών πρακτικών περιλαμβάνεται ο περιορισμός (φυσικός, χημικός, μηχανικός και περιβαλλοντικός) και η απομόνωση, όπως και άλλες ενέργειες οι οποίες δεν επιτρέπουν στα άτομα την άσκηση των δικαιωμάτων τους. Προς το παρόν δεν υποστηρίζεται η χρήση περιοριστικών πρακτικών για την αντιμετώπιση προκλητικών συμπεριφορών.

Μετά την πλήρη εφαρμογή του NDIS δεν θα απαιτείται η εφαρμογή πολιτικών και διαδικασιών που θα ικανοποιούν τη δέσμευση της Αυστραλιανής Κυβέρνησης ως προς το *Εθνικό πλαίσιο μείωσης και εξάλειψης της χρήσης περιοριστικών πρακτικών στον τομέα υπηρεσιών αναπηρίας*² (*National Framework for Reducing and Eliminating the Use of Restrictive Practices in the Disability Service Sector*).

Οι περισσότερες πολιτείες και επικράτειες έχουν επενδύσει σημαντικά στην εκπαίδευση, την έρευνα και άλλους πόρους για την υποστήριξη των παρόχων στην εφαρμογή βέλτιστων πρακτικών. Οι πάροχοι θα συνεχίσουν να λαμβάνουν υποστήριξη για τη χρήση βέλτιστων πρακτικών στο πλαίσιο του NDIS.

Πιθανές προσεγγίσεις

Οι βασικές επιλογές ρύθμισης των περιοριστικών πρακτικών χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: πώς θα λαμβάνονται οι αποφάσεις περί ενσωμάτωσης περιοριστικών πρακτικών σε ένα πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς (*εξουσιοδότηση*), και πότε και πώς θα πρέπει να αναφέρουν οι πάροχοι τη χρήση περιοριστικών πρακτικών (*παρακολούθηση και αναφορά*).

Εξουσιοδότηση (*Authorisation*)

Τέσσερις επιλογές ως προς την εξουσιοδότηση ενσωμάτωσης περιοριστικών πρακτικών στα προγράμματα υποστήριξης συμπεριφοράς των ατόμων έχουν αναπτυχθεί προς εξέταση.

¹ (2014). *The National Framework for Reducing and Eliminating the Use of Restrictive Practices in the Disability Service Sector*, Department of Social Services, Commonwealth of Australia.

² *The National Framework for Reducing and Eliminating the Use of Restrictive Practices in the Disability Service Sector*: <http://www.dss.gov.au/our-responsibilities/disability-and-carers/publications-articles/policy-research/national-framework-for-reducing-and-eliminating-the-use-of-restrictive-practices-in-the-disability-service-sector>.

Επιλογή 1: Εθελοντικός κώδικας πρακτικής

Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση θα καθιερωθεί εθελοντικός κώδικας πρακτικής και κατευθυντήριες οδηγίες. Η καλή πρακτική βάσει του κώδικα θα προσφέρει στους παρόχους καθοδήγηση, ώστε να συνεργάζονται με τους συμμετέχοντες και τις οικογένειές τους κατά την ανάπτυξη ενός σχεδίου υποστήριξης συμπεριφοράς. Δεν θα απαιτείται επίσημη συναίνεση ή εξουσιοδότηση, αλλά οι πάροχοι θα συνεργάζονται στενά με μέλη της οικογένειας ή, κατά περίπτωση, με νόμιμους κηδεμόνες, ώστε να διασφαλίζεται κατά το δυνατόν ότι όλα τα μέρη συμφωνούν με τις στρατηγικές του σχεδίου υποστήριξης συμπεριφοράς.

Επιλογή 2: Οι αναπληρωτές υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων πρέπει να είναι επισήμως διορισμένοι κηδεμόνες

Σύμφωνα με αυτήν την επιλογή, για τη χρήση περιοριστικών πρακτικών σε μια συγκεκριμένη κατάσταση θα απαιτείται η συναίνεση ενός ατόμου το οποίο έχει διοριστεί επισήμως ως νόμιμος κηδεμόνας του συμμετέχοντα βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας της εκάστοτε πολιτείας ή επικράτειας. Με τον τρόπο αυτόν δεν θα επιτρέπεται στα μέλη της οικογένειας ή τους υπεύθυνους φροντίδας να δίνουν τη συγκατάθεσή τους για κάποιο πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς με περιοριστική πρακτική ενηλίκου, εκτός αν έχουν διοριστεί νομίμως ως κηδεμόνες του εν λόγω ενηλίκου.

Επιλογή 3: Οι πάροχοι θα εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν αποφάσεις υπό συγκεκριμένες συνθήκες

Ένα συγκεκριμένο άτομο ή μια ομάδα εξειδικευμένων ατόμων τα οποία θα εργάζονται για τον πάροχο θα έχουν το δικαίωμα βάσει νόμου να επιτρέπουν την εξουσιοδότηση σχεδίων υποστήριξης θετικής συμπεριφοράς που μπορεί να περιλαμβάνουν τη χρήση περιοριστικών πρακτικών. Τα άτομα αυτά θα εξετάζονται ως προς την ικανότητα και την εμπειρία τους και θα λαμβάνουν σχετική έγκριση για τον συγκεκριμένο σκοπό.

Επιλογή 4: Η χρήση περιοριστικών πρακτικών θα εξουσιοδοτείται μόνο από ανεξάρτητους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων

Σύμφωνα με αυτήν την επιλογή, για τη χρήση περιοριστικών πρακτικών οι πάροχοι θα πρέπει να λαμβάνουν εξουσιοδότηση από κάποιον υπεύθυνο λήψης αποφάσεων που είναι ανεξάρτητος από τον πάροχο. Ένας τρόπος εφαρμογής αυτής της προσέγγισης θα ήταν η επέκταση του ρόλου των δικαστηρίων ανάθεσης κηδεμονίας (ή των ισοδύναμων διοικητικών δικαστηρίων) ή η καθιέρωση ενός ανεξάρτητου εντεταλμένου, όπως ένας Ανώτερος Λειτουργός.

Ερωτήσεις

- Ποιος πρέπει να αποφασίζει πότε θα χρησιμοποιούνται περιοριστικές πρακτικές και ποια μέτρα προστασίας θα είναι απαραίτητα;
- Ποιες διαδικασίες ή συστήματα μπορεί να χρειάζονται προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι αποφάσεις περί χρήσης περιοριστικών πρακτικών σε ένα πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς είναι σωστές για το επηρεαζόμενο άτομο;
- Υπάρχουν κάποια μέτρα προστασίας τα οποία θα πρέπει να λάβουμε υπόψη και δεν προτείνονται σε αυτές τις επιλογές;
- Όσον αφορά τους παρόχους και τους υπαλλήλους, τι είδους υποστήριξη λαμβάνετε τώρα από υπηρεσίες της πολιτείας και της επικράτειας που πιστεύετε ότι θα ήταν καλό να διατίθεται από το NDIS;

Παρακολούθηση και αναφορά (*Monitoring and Reporting*)

Έχει αποδειχθεί ότι η προϋπόθεση παρακολούθησης και αναφοράς κατά τη χρήση περιοριστικών πρακτικών αποτελεί ουσιαστικό μέρος της στρατηγικής μείωσης και εξάλειψης, επειδή αυξάνει την ευθύνη των υπεύθυνων λήψης αποφάσεων (και των παρόχων υποστήριξης) ως προς τις αποφάσεις τους³. Αναπτύχθηκαν τρεις επιλογές παρακολούθησης και αναφοράς.

Επιλογή 1: Υποχρεωτική αναφορά μόνο για χρήση έκτακτης ανάγκης (και σοβαρά περιστατικά)

Οι πάροχοι θα πρέπει να αναφέρουν κάθε περιστατικό χρήσης περιοριστικής πρακτικής λόγω έκτακτης ανάγκης, ενώ ο περιορισμός ή η απομόνωση δεν εγκρίθηκε στο πλαίσιο του σχεδίου υποστήριξης συμπεριφοράς του ατόμου. Εδώ θα περιλαμβάνεται και η αναφορά σοβαρών περιστατικών (για παράδειγμα, αν η χρήση θα μπορούσε να έχει ή είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση τραυματισμού ή θανάτου).

Επιλογή 2: Υποχρεωτική ειδοποίηση για όλα τα προγράμματα θετικής συμπεριφοράς που περιλαμβάνουν περιοριστική πρακτική

Συμπληρωματικά προς την Επιλογή 1, οι πάροχοι θα πρέπει να αναφέρουν επίσης όλες τις αποφάσεις περί ενσωμάτωσης περιοριστικών πρακτικών στα προγράμματα υποστήριξης συμπεριφοράς των συμμετεχόντων. Εκτός από τη χρήση έκτακτης ανάγκης και τα σοβαρά περιστατικά, οι πάροχοι δεν θα απαιτείται να αναφέρουν άλλες συγκεκριμένες περιπτώσεις χρήσης περιοριστικών πρακτικών.

Επιλογή 3: Υποχρεωτική αναφορά κάθε περίπτωσης χρήσης περιοριστικής πρακτικής (φυσικός, χημικός, μηχανικός περιορισμός και απομόνωση)

Συμπληρωματικά προς τις απαιτήσεις αναφοράς της Επιλογής 2, σύμφωνα με αυτήν την επιλογή οι πάροχοι υποστήριξης θα πρέπει να αναφέρουν τακτικά κάθε περίπτωση χρήσης χημικού, φυσικού και μηχανικού περιορισμού και απομόνωσης. Αυτές οι πληροφορίες μπορούν να αναφέρονται από τους παρόχους μέσω ενός ηλεκτρονικού online συστήματος, το οποίο θα είναι όσο το δυνατόν πιο αυτοματοποιημένο, μειώνοντας τη διοικητική επιβάρυνση για τους παρόχους.

Ερωτήσεις

- Θα υποστηρίζατε την υποχρεωτική αναφορά χρήσης περιοριστικών πρακτικών; Γιατί ή γιατί όχι;
- Αν υποστηρίζετε την υποχρεωτική αναφορά χρήσης περιοριστικών πρακτικών, ποιο επίπεδο αναφοράς πιστεύετε ότι θα εξασφάλιζε επαρκή αξιοπιστία; (Με βάση μία ή περισσότερες από τις παραπάνω επιλογές.)

³ Scanlan J, 'Interventions to reduce the use of seclusion and restraint in inpatient psychiatric settings: What we know so far - a review of the literature', *International Journal of Social Psychiatry*, vol. 56, no. 4, pp. 412-423 (2010).